

Su širdimi Romoje: dvylikos merginų kelionė į susitikimą su Popiežiumi (II)

Piligrimystė į Pasaulio Jaunimo dienas Romoje tapo gyvu tikėjimo, bendrystės ir džiaugsmo liudijimu – nuo Šventųjų durų iki vigilijos su popiežiumi. Tai buvo kelionė, kurioje patyrėme Dievo artumą, jaunimo vienybę ir viltį, kurią dabar nešam namo.

2025-08-04

Šeštadienis: Šventosios durys ir vigilija su Šventuoju Tėvu

Šį rytą kai kurios iš mūsų atsikėlė visai anksti – dar mieguistos, bet pilnos entuziazmo, išvykome autobusu į Šv. Petro baziliką, kad pereitume pro Šventąsias duris. Tai buvo ypatinga – tarsi tyliai tartum „taip“ Dievui. Grįžusios pavalgėme pusryčius, susikrovėme daiktus ir iškeliaavome į metro. Ten buvo tiek daug žmonių, kad beveik neturėjome kur atsistoti!

Išlipusios paskutinėje stotelėjeėjome apie 5 km iki Tor Vergata, tarsi milžiniško stadiono lauke, kur mūsų laukė vakaro vigilija su popiežiumi. Eiti buvo smagu – dainavome, sveikinom praeivius ir net mašinose sėdinčius žmones. Marija tiek dainavo, kad net užkimusi buvo!

Apsistojome tarp F ir H sektorių, ten, kur matėsi scena per ekraną. Buvo daug grupių iš viso pasaulio – šokom

pagal afrikietišką muziką,
linksminomės, kalbėjomės. Mūsų
sektoriuje sutikome lietuvių iš
Šalčininkų – buvo taip gera girdėti
lietuvių kalbą! Netoliese pamatėme
dar vieną Lietuvos vėliavą –
pasirodo, tai lietuviai iš Panevėžio.
Jie mums padovanojo lietuviškas
apyrankes – tikrai jautėmės kaip
viena didelė šeima!

Kol laukėme vigilijos, įvairūs jauni
žmonės iš skirtingų šalių dalijosi
savo tikėjimo liudijimais. Turėjome
progą susipažinti su daugybe
bendraamžių iš viso pasaulio – jų
linkėjimai ir parašai dabar puošia
mūsų jubiliejaus marškinėlius.

Vigilija su popiežiumi

Kai jau sutemo, atvyko popiežius
Leonas. Stadionas nušvito, žmonės
džiūgavo, o mes vos tramdėm ašaras.
Prasidėjo vigilija, kurios metu trys
jauni žmonės uždavė popiežiui
klausimus, kurie rūpi mums visiems.

Kaip tik tai komentavome
tarpusavyje!

Pirmoji mergina iš Ispanijos klausė
apie draugystę – kaip išlaikyti
nuoširdžius santykius pasaulyje, kur
taip svarbu socialiniai tinklai ir
įvaizdis. Popiežius atsakė labai šiltai
– **tikra draugystė yra kelias į taiką**.
Vieną mūsų labai palietė šie
Popiežiaus žodžiai. Nors socialiniai
tinklai gali padėti, jie dažnai palieka
mus vienišus. Vienintelis draugas,
kuris niekada mūsų nepalieka, yra
Jėzus Kristus.

Antras klausimas buvo **apie
pasirinkimus**. Mergina iš Italijos
klausė, kaip nebijoti **pasirinkti
drąsiai**, o ne iš baimės. Popiežius
sakė, kad viskas prasideda nuo
pasitikėjimo Dievu. Ir priminė, kad
**rinkdamiesi vieną kelią, turime
mokėti atsisakyti kitų**, dar kita iš
mūsų pasakė, kad šitie žodžiai jai
ypatingai įstrigo.

Trečiasis klausimas – vaikino iš JAV – buvo **apie bendravimą su Dievu** ir kaip įveikti baimę. Popiežius pabrėžė, kad **Dievas – mūsų pavyzdys ir kad Jo gerumas visada yra šalia.**

Po to visi kartu suklaupėme prieš Švenčiausiąjį Sakramentą. Buvo neapsakomai stipru – tūkstančiai žmonių tyloje, maldoje, kalbasi su Jėzumi. Ašaros riedėjo pačios, nieko daugiau nesinorėjo – tik būti tame tyliame buvime su Juo.

Sekmadienis: Popiežius – visai šalia!

Ryte mus pažadino muzika, sklindanti iš garsiakalbių – nebuvo lengva keltis po tokios nakties, bet širdis džiaugėsi! Ir tada – akimirka, kurios ilgai laukėm: popiežius Leonas pravažiavo visai pro mūsų sektorių! Matėme jį iš labai arti – net kvėpuoti pamiršome!

Visuotinė Bažnyčia – viena šeima

9 val. prasidėjo šv. Mišios. Girdėjome skaitinius ir maldavimus įvairiomis kalbomis – angliškai, itališkai, ispaniškai, portugališkai, korėjietišškai, prancūziškai, lenkiškai, vokiškai. Jautėsi, kad esame viena didelė šeima – Katalikų Bažnyčia visame pasaulyje.

Popiežius savo homilijoje kalbėjo apie tai, kad turime gyventi pagal Evangeliją – mylėti, priimti kitus, ypač tuos, kurie yra šalia mūsų. Jis sakė, kad mūsų kelionė tik prasideda – kai grįšime namo, turime nešti viltį kitiems. Ir labai gražiai pridūrė, kad šito turime prašyti Marijos – mūsų Motinos.

Dovanoti, ką patys gavome

Po Mišių dar kurį laiką buvome sektoriuje, o paskui pėsčiomis grįžome į metro. Pavargusios, bet laimingos, sugrįžome į savo

apgyvendinimo vietą. Vakare už
likusius piligrimo paketus
parduotuvėje nupirkome maisto
vargšams. Norėjosi nors truputį
pasidalinti tuo gėriu, kurį pačios
gavome.

Rytoj – kelionė namo. O širdyje – tiek
daug, kad sunku viską išsakyti
žodžiais.

Kultūros centras „Slėnis“

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/su-sirdimi-romoje-dvylikos-
merginu-kelione-i-susitikima-su-
popieziumi-ii/](https://opusdei.org/lt-lt/article/su-sirdimi-romoje-dvylikos-merginu-kelione-i-susitikima-su-papieziumi-ii/) (2026-03-06)